

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EIGE's stiltiende afgørelse af 26. august 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 26. april 2016 om en anden forlængelse af hans ansættelseskontrakt.
- Om fornødent også annullation af EIGE's afgørelse af 20. januar 2017, meddelt sagsøgeren den 23. januar 2017, om afslag på sagsøgerens klageindgivet den 3. oktober 2017 over EIGE's stiltiende afgørelse.
- Sagsøgeren ydes erstatning for det lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og følgelig af princippet om god forvaltning.
 - Sagsøgte har ikke givet sagsøgeren en begrundet afgørelse for så vidt angår indholdet af klagen og den efterfølgende klage. Denne fuldstændige manglende begrundelse tilsidesætter begrundelsespligten og princippet om god forvaltning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union og EIGE's afgørelse nr. 82 af 28. juli 2014 om proceduren for forlængelse/ikke-forlængelse af kontrakter, der finder anvendelse på midlertidigt ansatte og kontraktansatte («Afgørelse 82»)
 - Sagsøgte har ikke udøvet sit skøn i henhold til de førnævnte bestemmelser korrekt og foretog ikke en fuldstændig eller detaljeret undersøgelse af alle de relevante faktiske omstændigheder i sagen.
3. Tredje anbringende om processuelle fejl, herunder tilsidesættelse af de interne processuelle regler i Afgørelse 82, af retten til forsvar, af retten til at blive hørt, af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten.
 - Sagsøgte fulgte ikke proceduren i Afgørelse 82 og hørte heller ikke sagsøgerens synspunkter effektivt på nogen anden måde. Sagsøgte indhentede således ikke, før sagsøgte traf afgørelsen af 26. august 2016, relevante oplysninger fra sagsøgeren for så vidt angår hans interesser og tillod ikke sagsøgeren at forberede sit forsvar ordentligt.

Sag anlagt den 10. maj 2017 — Michael Curto mod Parlamentet**(Sag T-275/17)**

(2017/C 239/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Michela Curto (Genova, Italien) (ved advokaterne L. Levi og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse af 30. juni 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand, og om nødvendigt, afgørelsen om afslag på klagen, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR, eller et andet beløb, som Retten finder passende, i erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade med tillæg af lovbestemte renter indtil fuld betaling har fundet sted.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentet begik en fejl, idet det fastholdt, at den påtalte adfærd ikke var utilstedelig, og idet det fandt, at adfærden ikke bevirkede, at sagsøgerens personlighed, værdighed eller fysiske eller psykiske integritet blev undermineret.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og bistandspligten.

— Sagsøgeren har bl.a. anført, at sagsøgte undlod at behandle anmodningen om bistand grundigt og hurtigt, som fastsat i gældende retspraksis.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Keolis CIF m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-289/17)

(2017/C 239/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Frankrig), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Frankrig), Keolis Seine Sénart (Draveil, Frankrig), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Frankrig), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Frankrig), Keolis Vélizy (Versailles, Frankrig), Keolis Yvelines (Versailles) og Keolis Versailles (Versailles) (ved advokaterne D. Epaud og R. Sermier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Principalt, Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 vedrørende støtteordning SA.26763 2014/C (ex 2012/ NN), som Frankrig har gennemført til fordel for busselskaber, der driver virksomhed i regionen Ile-de-France, annulleres delvis, for så vidt det i afgørelsens artikel 1 fastslås, at støtteordningen er blevet gennemført »ulovligt«, selv om der er tale om eksisterende støtte.

— Subsidiært, Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 vedrørende støtteordning SA.26763 2014/C (ex 2012/ NN), som Frankrig har gennemført til fordel for busselskaber, der driver virksomhed i regionen Ile-de-France, annulleres delvis, for så vidt det i afgørelsens artikel 1 fastslås, at støtteordningen er blevet gennemført ulovligt i perioden før den 25. november 1998.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, der påberåbes principalt, om den omstændighed, at den omhandlede regionale støtteordning ikke blev gennemført ulovligt, eftersom den ikke var undergivet forpligtelsen til forudgående anmeldelse. Den regionale støtteordning er således en eksisterende støtteordning som omhandlet i artikel 108, stk. 1, TEUF og bestemmelserne i artikel 1, litra b), og kapitel VI i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9) (herefter »forordning nr. 2015/1589«). Ifølge de bestemmelser, der finder anvendelse på eksisterende støtteordninger, er gennemførelsen heraf ikke ulovlig, idet Kommissionen i givet fald alene kan fastsætte passende foranstaltninger med henblik på at videreudvikle eller bringe nævnte ordninger til ophør i fremtiden.